

Каквото чухъ.

„Всичко, каквото чухъ отъ Отца
си, явихъ ви го.“

Ще взема думитѣ Христови: „Всичко, каквото чухъ отъ Отца си, явихъ ви го!“ Вие ще нѣмрате допълнението на това: „Всичко, каквото чухъ!“ Често употребявате думитѣ: на васъ всичко ви казахъ. Може ли всичко да се каже? — Може. Всичко може да се каже на онзи, който всичко разбира. Нима онова житно зърно, което вие посадите въ земята, не съдържа всичко въ себе си? — Съдържа. Всичкитѣ онѣзи соли сж внесени въ тоза сѣме. Нима първиятъ лѣчъ, който иде огъ слънцето, не носи всичко въ себе си? — Носи. Всѣки день вие се събуждате и казвате: Господи, Ти си ме забравилъ азъ нѣмамъ приятели. Нѣма кой да ме обича. Всички сж ме изоставили. Мислите ли, че онзи първи лѣчъ, който е проникналъ сутринъта при изгрѣвъ на вашето слънце, не достига до вашето око и не носи всичко въ себе си? — Носи. Той е първиятъ поздравъ, казва: азъ съмъ свѣтлина. И който ходи въ видѣлина, нѣма да се спѣва. А видѣлината е като единъ резултатъ, едно изявление на Божествената Любовь. Любовьта е едно изявление на Бога, и само чрѣзъ Любовьта ние можемъ да Го познаемъ. Всички други философски разисквания и твърдения, това сж само залъгалки. Ако това бѣше една велика истина, ако всички онѣзи тракати, онѣзи велики томове съдържаха истината, ние всички трѣбзаше да бждемъ добри хора. Ако нѣкой мой приятелъ ме заведе въ една сладкарница, дѣто се продаватъ пасти, както ги наричатъ съ чужди имена, азъ наричамъ тия сладкарници „приятнитѣ стайки“, и ме покани да си хапна, какво ще произведатъ тѣ въ моя стомахъ? Тия пастички сж направени отъ бѣлтъка на яйцата, само кремъ сж, но като ги изядешъ и се върнешъ дома си, нѣщо те стѣга на корема. Днесъ тѣй, утрѣ тѣй, и най-послѣ, виждашъ, че нѣщо ти липсва, и краката си почватъ да се спѣватъ. Този приятелъ ти даде една сладка, онзи приятелъ ти даде друга сладка,